

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC- 390/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. Z. zam.: S. oraz Pana P. Z. zam.: S., na udostępnienie Pani Z. Z. zam.: O., ich danych osobowych w zakresie „zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. [...] ha w S.” przez Burmistrza Miasta K. z siedzibą: K.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. Z. zam.: S. oraz Pana P. Z. zam.: S., dalej jako Skarżący, na udostępnienie Pani Z. Z. zam.: O., ich danych osobowych w zakresie „zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. [...] ha w S.” przez Burmistrza Miasta K. z siedzibą: K., dalej jako Burmistrz. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazali, iż cyt.: „(...) urząd dla miasta i gminy K. udostępnił (...) dane osobowe odnośnie zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. [...] ha w: S., p. Z. Z. (siostrze męża – P. Z.). W związku z powyższym chciałabym [chcielibyśmy] wiedzieć, na jakiej podstawie prawnej ww. urząd udostępnił moje dane osobowe p. Z. (...)”.

W uzyskanych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach, Burmistrz wskazał, że cyt.: „(...) Gmina K. udostępniła Z. Z. dane osobowe A. Z. dotyczące przysługującego A. Z. prawa własności gruntu, (...) przeprowadzone przez organ postępowanie

wyjaśniające w komórce organizacyjnej Urzędu odpowiedzialnej za przekazanie informacji wynika, iż Z. Z. uzasadniała wniosek o udostępnienie jej ww. danych toczącym się pomiędzy stronami postępowaniem sądowym [kopia wniosku Pani Z. Z. z dnia [...] marca 1998 r. znajduje się w aktach sprawy], (...) udostępnienie informacji Z. Z. zostało dokonane z tego względu, że wcześniej organ już przekazywał na żądanie sądu powszechnego informacje z tego zakresu w związku z toczącym się postępowaniem (...)”. W piśmie z dnia [...] grudnia 2012 r. Burmistrz wskazał, że cyt.: „(...) udostępnienie Z. Z. danych osobowych P. Z. nastąpiło w takim samym trybie i w oparciu o to samo wezwanie Sądu Rejonowego w O. z dn. [...].03.1994 r. co w przypadku danych Pani A. Z. Oboje małżonkowie byli uczestnikami toczącego się przed sądem postępowaniem [postępowania], w związku z którym udostępnione były dane osobowe (...)”.

Jak wyjaśnił Sąd Rejonowy w O. cyt.: „(...) sprawa o sygnaturze akt [...] jest sprawą o stwierdzenie nabycia spadku po A. Z. i H. Z. W sprawie tej stroną była Z. Z. oraz A. Z. – występująca jako pełnomocnik P. Z. Postępowanie w tej sprawie jest prawomocnie zakończone. Sprawa o sygnaturze akt [...] jest sprawą o dział spadku po małżonkach A. i H. Z. Sprawa nosiła wcześniej sygnaturę akt [...]. W sprawie tej uczestnikiem jest P. Z. reprezentowany przez A. Z. (...) Akta obu spraw: [...] i [...] są wielotomowe. Z uwagi na to trudno jest precyzyjnie i z całą pewnością ustalić, kiedy i ile razy Z. Z. posłużyła się informacją na temat gospodarstwa rolnego małżonków P. i A. Z. Naturalnym jest, iż badając uprawnienia spadkobierców do dziedziczenia gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład spadku, Sąd zobowiązuje uczestników postępowania do złożenia dowodów na te [tą] okoliczność. W sprawie [...] kwestia posiadania takich uprawnień była przedmiotem długotrwałego postępowania dowodowego. W jego toku sąd zwracał się do gminy o nadesłanie akt uwłaszczeniowych dotyczących gospodarstwa P. i A. Z., a Z. Z. kwestionowała akt własności ziemi wydany na ich nazwisko (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, że zasady ochrony danych ustanowione Dyrektywą 95/46/EC wprowadzone zostały do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.). Ustawa o ochronie danych osobowych wprowadziła szczegółowe normy służące ochronie danych osobowych w Polsce, a do dnia 1 maja 2004 r., czyli wstąpienia Polski do Unii Europejskiej, przeniosła do polskiego porządku prawnego wszystkie zasady określone w Dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych obowiązują od dnia 30 kwietnia 1998 r.

W tym miejscu należy podkreślić, że z materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu wynika, że Pani Z. Z. złożyła do Burmistrza wnioski o udostępnienie danych osobowych Skarżących w dniu [...] marca 1998 r., tj. przed wejściem w życie ustawy o ochronie danych osobowych. Wobec powyższego, należy wskazać, że ustawa nie może mieć zastosowania do oceny stanów faktycznych, które miały miejsce przed jej wejściem w życie. Zatem Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może badać zgodności z prawem udostępnienia danych osobowych Skarżących przez Burmistrza na rzecz Pani Z. Z.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 listopada 2003 r. (sygn. akt II SA 1432/02) cyt.: „(...) ustawa o ochronie danych osobowych rozwinęła art. 47 i 51 Konstytucji RP, wg których prywatność obywatela zaliczono do praw i wolności osobistych, a zakres i tryb ochrony danych osobowych zastrzeżono do wyłącznej regulacji ustawowej z jednoczesnym sformułowaniem zakazu pozyskiwania, gromadzenia i udostępniania innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Do czasu wejścia w życie tej ustawy zakres pozyskiwania danych osobowych zależał w głównej mierze od woli stron dokonującej określonej czynności prawnej, a podstawowym środkiem możliwym do wykorzystania przez obywatela było powództwo o ochronę dóbr osobistych z art. 23 Kodeksu cywilnego (...)”.

Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w niniejszym postępowaniu za nadrzędną wartość należy uznać konstytucyjne prawo do sądu wyrażone w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Zgodnie z art. 45 Konstytucji każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Z kolei odmowa udostępnienia danych, o które wnioskowała Pani Z. Z., mogłaby pozbawić ją możliwości obrony swoich praw, a zarazem prowadzić do nieuzasadnionej ochrony innych osób przed ewentualną odpowiedzialnością za swoje działania, zwłaszcza że mogą one w trakcie postępowania sądowego w pełni korzystać ze swoich praw zagwarantowanych przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych

Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).